

227.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 21 marca 1925 r.

o wywłaszczeniu gruntów na rzecz rzymskokatolickiego cmentarza grzebalnego oraz kościelnego w Wiśniewie, w powiecie siedleckim.

Na mocy art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14 poz. 162) oraz punktu h art. 3 rozporządzenia Rady Administracyjnej z dn. 18 czerwca 1852 r. (Dz. Pr. Tom XLV str. 302) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 4 marca 1925 r. stanowią co następuje:

§ 1. Wymienione poniżej grunty, położone we wsi Wiśniew, w powiecie siedleckim, ulegają przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz rzymskokatolickiego cmentarza grzebalnego oraz kościelnego we wsi Wiśniew w powiecie siedleckim, a mianowicie:

- a) działka ziemi o powierzchni 806 m², stanowiąca własność Stanisława Duka,
- b) działka ziemi o powierzchni 1298 m², stanowiąca własność Michała Duka i
- c) działka ziemi o powierzchni 432 m², stanowiąca własność Piotra Duka.

§ 2. Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Jan Zawadzki*

228.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 31 marca 1925 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. № 64 poz. 631).

Na mocy art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. № 64 poz. 631) w brzmieniu, ustalonym w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycz-

nia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 105) w miejsce słów: „31 marca 1925 r.” wstawia się słowa: „31 grudnia 1925 r.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

229.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 31 marca 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 26 poz. 179).

Na zasadzie ustępu 3 art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin składania egzaminów przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 64 poz. 630) ustalony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 26 poz. 179), przedłuża się do dnia 30 czerwca 1925 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

230.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 13 marca 1925 r.

o udzielaniu uprawnień do legalizowania liczników energii elektrycznej poza urzędami miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138) oraz rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Do legalizowania liczników energii elektrycznej mogą być upoważniane przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar towarzystwa naukowe i techniczne, zakłady naukowe, stowarzyszenia dozoru kotłów parowych, elektrownie publiczne, zakłady wyrobu i reparacji liczników i inne instytucje lub osoby. Zakres upoważnienia powinien być ściśle określony.

Upoważnienie takie może być odwołane w każdym czasie. Decyzje Dyrektora Głównego Urzędu Miar w sprawach udzielania i odwoływania upoważnień do legalizowania są ostateczne.

§ 2. Kontrola i nadzór nad instytucjami, upoważnionymi do legalizowania przyrządów do mierzenia energii elektrycznej, należy do kompetencji Głównego Urzędu Miar.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

231.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 marca 1925 r.

w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

Na zasadzie § 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 118, poz. 1073) zarządza się co następuje:

§ 1.

do § 1:

Wysokość poborów płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych oznacza się w punktach, ustalonych według tabeli w art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924). Liczbę punktów w odpowiednim szczeblu stosownej grupy uposażenia, oznaczoną według tej tabeli, zwiększa się o liczbę punktów, należnych tytułem dodatku regulacyjnego (ustęp ostatni powołanego art. 3) i dodatku ekonomicznego.

Dodatek ekonomiczny oblicza się według postanowień art. 4 powołanej ustawy z dnia 9 października 1923 r., przyczem w zastosowaniu do uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych punkt a) ustępu 3 art. 4 należy rozumieć w ten sposób, że członek zarządu lub pracownik związku komunalnego nie otrzymuje dodatku ekonomicznego na żonę tylko wtedy, jeżeli ona pobiera uposażenie lub zaopatrzenie z instytucji samorządowej, albo też jest sądownie separowaną, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji; w ustępie zaś 4 tego artykułu przez właściwą władzę naczelną należy rozumieć reprezentację (organ uchwalający) związku komunalnego, która w drodze uchwały de-

cyduje o przyznaniu dodatku ekonomicznego na dzieci powyżej 24 lat.

Przy ustalaniu poborów członków zarządu i pracowników m. st. Warszawy dolicza się do obliczonej w sposób powyższy liczby punktów dodatek stołeczny, ustalony wedle zasad, określonych przez Radę Ministrów dla funkcjonariuszów państwowych.

Obliczona w sposób wyżej wskazany liczba punktów może być następnie zwiększona w myśl postanowień §§ 7, 12, 15 ustęp ostatni i § 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Kwotę poborów miesięcznych otrzymuje się przez pomnożenie jednakowej dla wszystkich grup uposażenia mnożnej, określonej każdorazowo przez Radę Ministrów w myśl art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924), przez liczbę punktów, w których wysokość poborów została ustalona w myśl przepisów poprzednich ustępów niniejszego paragrafu.

Powyższa kwota powiększa się jeszcze o kwotę dodatku na mieszkanie, obliczonego według zasad, obowiązujących dla funkcjonariuszów państwowych.

Dodatku tego nie otrzymują pisarze gminni gmin wiejskich w województwach: białostockim, kieleckim, lubelskim, łódzkim, nowogrodzkim, poleskim, warszawskim, wołyńskim i okręgu administracyjnym wileńskim.

Wyjątkowe przypadki, kiedy pobory miesięczne członków zarządu związków komunalnych ustala się od razu w pewnych kwotach pieniężnych bez obliczania tej kwoty wedle przepisów wyżej zamieszczonych, określone są w §§ 6, 7 i 12 niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

do § 2 punkt a):

Wszystkie gminy na terenie województw: krakowskiego, iwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego, rządzące się ustawą z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kr. № 51), uważa się w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej za gminy miejskie.

§ 3.

do § 3 punkt b):

Pod postanowienia punktu b) § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej podpadają ci pracownicy związków komunalnych, którzy odpowiadają następującym warunkom łącznie: 1) przyjęci zostali na stałe przez związek komunalny, wskutek czego ich stosunek służbowy może być rozwiązany tylko z ważnych powodów, przewidzianych w odnośnej uchwale związku komunalnego (np. zmian organizacyjnych, popełnienia przez pracownika występku lub wykroczenia służbowego, trwałej lub dłuższej niż rok niezdolności do pracy, dobrowolnego wystąpienia), 2) zajmują posady służbowe, przewidziane w etacie organizacyjnym związku, uchwalonym przez reprezentację (organ uchwalający) związku i 3) w myśl uchwały związku mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego.

Jako przyjętych na stałe w znaczeniu formalnym należy uważać tych pracowników związków komunalnych, którzy od związku uzyskali pisma przy-